

Список використаних джерел

1. Матвеев, Н.Д. О результатах изучения корреляционной зависимости между некоторыми количественными признаками льна [Текст] / Н.Д.Матвеев. – Научно-агрономический журнал. – 1928. – № 2. – С.48–56.
2. Рогаш, А.Р. Селекция льна-долгунца [Текст] / А.Р.Рогаш. – Лен-долгунец. – М. : Колос. – 1976. – 40–73.
3. Логінов, М.І. Розробка методу оцінки якості волокна в індивідуальних рослинах льону-довгунця на перших етапах селекції [Текст] / М.І.Логінов, М.О.Тимонін // Зб. наук.пр. Інституту луб'яних культур ІААН.–Глухів, 2004.– С.84–95.

Макаова Богдана

студентка

Кулик Максим

к. с.-г. н., доцент

Полтавська державна аграрна академія

м. Полтава

**ВИКОРИСТАННЯ БІОПАЛИВА ІЗ МІСЦЕВОЇ СИРОВИНИ ЯК ДІЄВИЙ МЕХАНІЗМ
РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД**

Аналіз світового досвіду щодо розробки та запровадження державних стратегій зі сталого розвитку дають чітке розуміння, що розвиток села можливий лише при реалізації проектів, що націлені на активну участь органів самоорганізації населення у вирішенні проблем та допомогу у розвитку селянських кооперативів та сільськогосподарських підприємств [4].

Реалізація проектів та державних програм можлива лише за наявності відповідних матеріальних ресурсів [6]. Державний та місцеві бюджети не можуть в повній мірі забезпечувати реалізацію стратегій зі сталого розвитку, тому пошук альтернативних джерел наповнення бюджетів територіальних громад є нагальним та першочерговим.

Сталий розвиток сільських територій передбачає комплексну стратегію реалізації, що не можлива без врахування територіальних, ґрунтових та соціальних особливостей територіальних громад. Фактором стабільного функціонування сільської громади є наявність в селі соціально-відповідального бізнесу, який є важливим чинником розвитку. Але в більшості випадків, чим масштабніший бізнес, тим менше допомоги соціальним структурам села виділяється. Увагу необхідно приділяти невеликим сільськогосподарським товаровиробникам та селянським кооперативам, що можуть, при стимулюванні їх розвитку, бути гарантами надання соціальних послуг на селі.

Нажаль, підтримка сільськогосподарських товаровиробників з боку держави залишає бажати кращого. Ті дотаційні програми, що діють в регіоні не покривають витрати на соціальні зобов'язання підприємця. Тому у розвитку сільськогосподарських

фірм у селах в першу чергу повинні бути зацікавлені самі територіальні громади і всіляко сприяти їх становленню.

В Україні існує значна кількість джерел енергії з біомаси так це переважно рослинні залишки сільськогосподарських культур та відходи від деревообробної промисловості[5]. Також важливим є вирощування на землях не сільськогосподарського призначення енергетичних культур.

Сучасні українські села мають великий потенціал для вирощування енергетичних культур та подальшого використання для енергетичних цілей. У якості сировини передбачаються використовувати багаторічні культури, які найкраще адаптовані до умов навколишніх умов вирощування та здатні формувати високу врожайність фітомаси. Для забезпечення цих характеристик найбільший практичний інтерес мають наступні культури: цукрове сорго, міскантус (слонова трава), верба, світчграсс (просо прутоподібне), щавнат та інші [2].

З отриманої сировини можна виготовити паливо так званого першого покоління, тобто пресована фітомаса у тюках. Її зручно використовувати для виробництва тепла у твердопаливних котлах. Досвід опалення приміщень котлами без використання газу та вугілля українські села вже мають [1].

Якщо підійти комплексно до питання вирощування енергетичних рослин, то можна створити кооператив, де кожен житель може прийняти участь у виробництві «зеленої енергії».

В загальному вигляді з 1 гектару земель несільськогосподарського призначення можна отримати до 15 тонн сухої фітомаси, а це 1035 ГВт год/га енергії [3].

Середня за потужністю котельня виробляє 1500 Гкал теплової енергії на рік, яких достатньо для опалення приміщень площею 10–12 тисяч квадратних метрів. Для отримання такої кількості тепла щорічно потрібно 700–900 тонн біомаси енергетичних рослин, які достатньо вирощувати на площі 40–50 га.

Найголовнішою перевагою використання саме біоенергетичного потенціалу є нарощування потужностей виробництва при зниженні рівня енергетичних затрат та екологічного забруднення довкілля. Створення замкненої системи на рівні села і території навколо нього на основі енергетичних культур – одна із можливостей використання таких ресурсів.

Даний підхід органічно вписується в уже існуючу систему і дозволяє ефективно використовувати наявні рослинні ресурси, перетворюючи їх на паливо для виробництва теплової енергії. В результаті реалізації даної концепції територіальні громади отримують наступні переваги:

1. Енергонезалежність села від постачання зовнішніх енергоносіїв на основі виробництва власної теплової та електроенергії.
2. Більш стабільне прогнозування витрат на виробництво теплової енергії (зменшення залежності від зміни ринкових цін на енергоносії).
3. Створення додаткових робочих місць, зростання зайнятості населення та зростання добробуту.

4. Ефективне використання малопродуктивних земель для вирощування енергетичних культур, після багаторічного їхнього використання – можливість переведення у сільськогосподарські угіддя.

5. За рахунок зменшення використання природного газу – вивільнення коштів для розвитку інфраструктури територіальної громади.

Список використаних джерел

1. Вільович, В. «Зеленому паливу» й світло зелене. Міжнародна промислова конференція «Біопаливо. Україна – 2009» [Текст] / В. Вільович // Аграрний тиждень України. – № 38–39 (122). – 2009. – С. 4–10
2. Гументик, М.Я. Перспективи вирощування багаторічних злакових рослин для виробництва біопалива [Текст] / М.Я. Гументик // Цукрові буряки. – 2010. – №4. – С. 21–22.
3. Кулик М.І. Ботаніко-біологічна характеристика, особливості вирощування та використання енергетичних культур: Частина перша: світчграсс (просо лозоподібне) [Текст] : довідник / Кулик М.І. – Полтава, 2014. – 130 с.
4. Малік М. Й. До питання сталого розвитку сільських територій [Текст]/ М. Й. Малік // Економіка АПК. – 2008. – №5. – С. 51–58.
5. Марчук С.Г. Біоенергетичний потенціал сільськогосподарського виробництва: економічний вимір, прогноз використання [Текст] / О.Г. Марчук, В.К. Савчук. – К.: Аграр Медіа Груп, 2011. – 177 с.
6. Ходаківська О.В. Природно-ресурсний потенціал сільських територій у контексті забезпечення їх сталого розвитку [Текст] / В.О. Ходаківська // Сталий розвиток економіки. – №4. – 2012. – С. 161–165.

Черний Александр
старший преподаватель
Днепропетровский государственный
аграрно-экономический университет
г. Днепро

ИССЛЕДОВАНИЕ АБРАЗИВНОГО ИЗНОСА РЕЗИНОВЫХ ЗАЩИТНЫХ ФУТЕРОВОК ДЕТАЛЕЙ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИХ МАШИН

Современная промышленность характеризуется стремительной интенсификацией технологических процессов. Внедрение поточно-циклических технологий подразумевает широкое использование вибрационных машин. Это связано с определенными режимами работы технологических линий и преимуществами вибрационной техники. Но, наряду с высокими преимуществами использования вибрационных машин, возник вопрос защиты их рабочих поверхностей от абразивного износа. Так как именно этот вид износа является преобладающим, учитывая принцип работы вибромашины. Хорошо себя, для этой цели, зарекомендовали детали из эластомерных материалов [1–3]. Резина среди них наиболее подходящий композит. Это, прежде всего, связано со свойствами резины и её вязко-упругими характеристиками.